

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/105530,Wladyslaw-Kakiet-ur-18-kwietnia-1898-w-Starych-Budach-pow-Blonski-zm-13-sierpnia.html>
20.05.2024, 04:41

Władysław Kakiet (ur. 18 kwietnia 1898 w Starych Budach, pow. Błóński, zm. 13 sierpnia 1944 w Warszawie) - sierżant piechoty.

Dnia 2 VIII 1920 r. w bitwie pod Perekale w silnym ogniu nieprzyjacielskich karabinów maszynowych sforsował przejście przez most na rzece zdobywając 1 karabin maszynowy i umożliwiając sąsiednim oddziałom dalszy atak. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 4 września 1920)

Ukończył 3 klasy szkoły powszechnej w Żyrardowie, odbył praktyki malarskie. Po wybuchu wojny w 1914 utrzymywał się z drobnego handlu. W latach 1915(16?)-1918 na robotach rolnych w Niemczech. Pod koniec 1918 wrócił do Warszawy, w lutym 1919 powołany do Wojska Polskiego otrzymał przydział do III batalionu 1 Pułku Piechoty Legionów. W jego szeregach walczył we wszystkich kampaniach wojny polsko-bolszewickiej począwszy od wyprawy wileńskiej w kwietniu 1919. W kwietniu 1922 na własną prośbę odszedł z wojska, i od lipca 1922 do sierpnia 1925 w służył w Policji Państwowej w Warszawie, kończąc kursy samochodowe. Zwolnił się z policji, ukończył szkołę filmową i bez powodzenia próbował aktorstwa. Pracował później dorywczo jako robotnik i kierowca, wreszcie od 1932 jako robotnik magazynowy Głównej Składnicy Uzbrojenia nr 1, gdzie z czasem awansował na kierownika warsztatów samochodowych. Po kampanii polskiej 1939 przedostał się do Francji i służył w 1 Pułku Artylerii Lekkiej 1 Dywizji Grenadierów. Odznaczony się w kampanii francuskiej 1940 zdobywając Krzyż Walecznych i Croix de Guerre. Dostał się do niemieckiej niewoli i został osadzony w obozie pracy w Gröditz. Zbiegł stamtąd,

Władysław Kakiet

wrócił do Warszawy i pod pseudonimem „Duch” został żołnierzem II Obwodu „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu Armii Krajowej (zgrupowanie „Żaglowiec”, pluton 205). Wziął udział w powstaniu warszawskim (Grupa „Północ”, zgrupowanie „Róg”, batalion „Wigry”). Zmarł z ran odniesionych na ul. Kilińskiego w wyniku eksplozji czołgu-pułapki. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w kwaterze batalionu „Wigry”.

Bibliografia

CAW, VM, Władysław Kakieta, I.482.57-4799; A. Borkiewicz, *Dzieje 1 Pułku Piechoty Legionów*, Warszawa 1929, s. 1056 [tu inna lokalizacja bohaterskiej walki plut. Kakieta]; *Kawalerowie Virtuti Militari 1792–1945. Słownik biograficzny*, t. II, 1914–1921, cz. 1, red. B. Polak, Koszalin 1991, s. 61.